

Събирателно име.

§ 60. — Събирателното име не е друго освѣнъ пакъ едно съществително. Като се земжтъ *вкупъ много едновидни предмети*, отъ които съкой има свое то нарицателно, тогазъ тий добиватъ едно таквози име, което ги представлява като че сж едно *цѣло*, прави ги като че сж *само единъ предметъ*. И дѣйствително, ако ний не обърняхме внимание на значение то на дума та, ако не погледняхме че тя представлява на умъ тѣ идея, която изразява *много лица* или *нѣща*, които правжтъ единъ *купъ*, едно *цѣло*, то, безъ друго, тѣй щѣне и да е. А защо ли е това така, защо ли име то съ което именуваме много то тѣзи едновидни предмети, взети *вкупъ*, да ги показва само едно нѣщо, само едно цѣло, кога то тѣ въ сжщность сж много? — Наистина, предметитѣ сж *много*, но защото сж тѣ отъ *единъ видъ*, и, като се събержтъ на *купъ*, захващатъ само едно извѣстно пространство отъ мѣсто, въ което или се намиратъ, живѣжтъ, или се движжтъ наедно всички, безъ да се дѣлжтъ едни отъ други, за туй се наричатъ тѣ съ таквози едно име, което, тѣй да се каже, олицетворява ги и ги показва като че сж единъ само предметъ, и, за да запази то свое то сжщо значение, нарекли го *събирателно име*. Повече то пжти таквозь едно *съб. име* се истегля, зема се пакъ отъ сжщи тѣ нарицателни имена на предмети тѣ, които сж взети *вкупъ*. Но има нѣкои си отъ тѣхъ, които винаги не се съгласяватъ по сжщий тѣ този начинъ; за пр. събирателно то име *стадо*: то може да състои или отъ *овцѣ*, или отъ *крави*, *воло-*